

Nr. 1206 van het arrest

Nr. 38 V 2001 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15^e kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie:

tegen :

- 1) geboren te op
2) geboren te op

beiden samenwonende te

beklaagden - opposanten,
bijgestaan door Meester advocaat aan de balie van

beklaagd van :

te op het goed gelegen
eigendom van henzelf,

tussen 31 mei 1995 en 1 juni 1999,
in overtreding van artikelen 44 – 64 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door de
wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de
ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996,

de wederrechtelijke toestand geschapen door een zonder voorafgaande uitdrukkelijke
en schriftelijke vergunning van het college van burgermeester en schepenen gebouwde
loods te hebben in stand gehouden.

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 21 december 2000 door beklagden en eigen alle beschikkingen van het vonnis;
- 28 december 2000 door het openbaar ministerie tegen beide beklagden ;

tegen een vonnis uitgesproken door de 19^e kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 20 december 2000, dat na tegenspraak zegt en, gelet op het tussenvonnis d.d. 14 juni 2000 (nr. 1311) waarbij, alvorens verder te oordelen landmeter, werd aangesteld, en gelet op het deskundigenverslag, neergelegd op 14 november 2000;

- dat de tenlastelegging in hoofde van beide beklagden bewezen voorkomt;
- veroordeelt elk der beklagden tot een geldboete van $26 \times 200 = 5.200$ frank of 8 dagen vervangende gevangenisstraf;
- bijdrage : elk $10 \text{ frank} \times 200 = 2.000$ fr.;
- vergoeding : elk 1.000 fr.;
- kosten : solidair tot 39.064 frank;

Veroordeelt beklagden tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de daar wederrechtelijk opgerichte constructies nl. de loods en dit binnen de 12 maanden nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkregen heeft;

Zegt voor recht dat beklagden, bij niet uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn een dwangsom verbeuren van 1.000 frank per dag, mits betekening van dit vonnis overeenkomstig artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek, met dien verstande dat voormelde termijn ook zonder betekening een aanvang neemt de dag nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkrijgt;

Zegt voor recht dat bij gebreke van uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd worden ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien, overeenkomstig artikel 153 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, en de van de afbraak voortkomende materialen en voorwerpen verkopen, vervoeren, opslaan en/of vernietigen op een door hen gekozen plaats en beklagden ertoe gehouden zullen zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig artikel 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig artikel 161 van het Decreet, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999.

Gelet op het verstekarrest van deze kamer van het hof van beroep d.d. 24 juni 2003;

Gelet op het verzet d.d. 26 juni 2003, betekend aan de Procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel bij exploit van gerechtsdeurwaarder
gerechtsdeurwaarder, met verblijfplaats te

Gelet op de betekening van voormeld arrest op 13 augustus 2003 bij exploit van
gerechtsdeurwaarder met standplaats te
aan opposanten in persoon op hun woonplaats te

* * * *

Gehoord het verslag van

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord beide beklaagden in hun middelen van verdediging zoals ontwikkeld door
Meester , advocaat aan de balie van

* * * *

Het verzet, regelmatig ingesteld naar vorm en termijn, is ontvankelijk;

Het verstek is aan beide beklaagden te wijten geweest;

De hogere beroepen, regelmatig ingesteld naar vorm en termijn, zijn tevens ontvankelijk.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel wordt de zaak ab ovo hernomen.

1. Wat de vordering betreft van het Openbaar Ministerie:

Op 22 augustus 2003 werd het handhavingsdecreet van 4 juni 2003 gepubliceerd in het Belgische Staatsblad. Dit decreet trad in werking op de dag van de publicatie.

Door art. 7 van het handhavingsdecreet werd aan het in voege zijnde art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 een derde en een vierde lid toegevoegd met name:

“ De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg. “

In het vierde lid worden de ruimtelijk kwetsbare gebieden opgesomd.

Het handhavingsdecreet omvat een mildere regeling gezien thans het instandhouden van een niet vergund gebouw enkel nog kan gesanctioneerd worden in 3 gevallen. Bij toepassing van art. 2 Sw. dient, wanneer de straf, ten tijde van het vonnis verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf toegepast te worden.

Beklaagden worden enkel vervolgd om een niet vergunde loods in stand te hebben gehouden.

Uit de gegevens van het dossier blijkt niet dat één van de voorwaarden gesteld in art. 146, derde en vierde lid in casu verwezenlijkt zijn.

Het goed eigendom van beklaagden is gelegen in een agrarisch gebied, wat op zich geen ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmaakt. De Stedenbouwkundige Inspecteur houdt voor dat de loods gedeeltelijk gelegen zou zijn in een woongebied bestaande uit residentiële bebouwing.

Het tegendeel wordt aan de hand van stukken aangetoond door beklaagden en niet ten genoegen van recht ontkracht door de bevoegde stedenbouwkundige diensten.

Evenmin wordt aangetoond dat het opgerichte gebouw een onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder zou veroorzaken voor de omwonenden of een ernstige inbreuk zou vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg. Beklaagden bekwamen inmiddels een bouwvergunning voor de oprichting van een nieuwe loods in dezelfde omgeving.

Beklaagden worden derhalve vrijgesproken.

2. Wat de vordering betreft van de Stedenbouwkundige Inspecteur:

Gelet op wat hier voren uiteengezet werd, is de vordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur niet ontvankelijk.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen:

11, 12, 16, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
162, 185, 190, 194, 208, 210, 211 en 212 van het wetboek van strafvordering;

en uitgezonderd artikelen :

44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door art. 4, 20 en 21 van de wet van 22 december 1970, opgenomen in het decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bekrachtigd bij decreet van 4 maart 1997, als artikelen 42, 66, 68 en 72;
99, 146, 147, 149, 153, 160 en 161 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij decreet van 26 april 2000;
146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 voormeld, zoals gewijzigd door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003;

Ontvangt het verzet;

Zegt dat het verstek aan beklaagden te wijten was;

Ontvangt de hogere beroepen;

Hervormend en opnieuw recht sprekende,

Spreekt beide beklaagden vrij uit hoofde van de aangehouden betichting.

Verklaart de vordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur niet ontvankelijk.

Legt de kosten van beide aanleggen ten laste van de Belgische Staat, met uitzondering van de kosten van verstek, verzet en van betekening, zijnde in het totaal 81,77 euro, die ten laste blijven van beklaagden.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **9 december 2003**, waar aanwezig waren:

Raadsheer d.d. Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Advocaat-generaal,
Griffier.

(goedgekeurd de doorhaling van lijn (en) en woord (en))